

Актуальна тема номера:

**“ПРАВОТВОРЧИСТЬ В УКРАЇНІ:
ДОКТРИНАЛЬНІ ЗАСАДИ, ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ
І ПРАКТИКА ЗДІЙСНЕННЯ”**



Руслан Стефанчук

доктор юридичних наук, професор,
академік НАПрН України,
заслужений діяч науки і техніки України,
Голова Верховної Ради України,
голова Редакційної ради юридичного журналу
“Право України”

Наталія Кузнецова

доктор юридичних наук, професор,
академік НАПрН України,
заслужений діяч науки і техніки України,
віцепрезидент НАПрН України,
член Редакційної ради юридичного журналу
“Право України”



ВСТУП ДО АКТУАЛЬНОЇ ТЕМИ

Правотворчість належить до основних напрямів діяльності сучасної правової держави, оскільки нормативна основа є однією з найбільш важливих складових механізму правового регулювання.

У такому контексті правотворчу діяльність слід розглядати як спеціальну процедурну діяльність державних органів та інших учасників правотворчого процесу, яка спрямована на створення і подальший розвиток чинного законодавства.

Беззаперечно, якість законодавства, забезпечення його системності, повноти, логічності, відповідності визнаним світовим і європейським стандартам безпосередньо залежить від впорядкованості самої правотворчої діяльності.

Надзвичайно важливо, унормовуючи правотворчий процес, забезпечити неухильне дотримання загальних засад, спрямованих на реалізацію основних принципів правотворчості, зокрема: демократизму, верховен-

ства права, наукової обґрунтованості, системності, компаративності, зв'язку з практикою застосування, професіоналізму тощо.

Неабияке значення у цьому процесі набуває розширення кола суб'єктів, які долучаються через різноманітні механізми до участі у формуванні правотворчої ініціативи та подальшого формування й ухвалення нормативно-правових актів.

Законодавство як одне з найбільш важливих джерел правового регулювання суспільних відносин має розвиватися з урахуванням прогнозованих потреб нормопроектування. З огляду на це планування правотворчого процесу є надзвичайно важливою ланкою цієї діяльності.

Значущу роль у правотворчому процесі відіграє юридична техніка як сукупність відповідних прийомів, правил розроблення, оформлення та систематизації нормативного матеріалу. Передусім викладення правових норм має бути логічним, ясным, системним, юридична мова повинна відповідати вимогам, що впливають із загальноновизнаних стандартів, які забезпечують конкретність положень, їхню ясність і визначеність, сталість загальноновживаних термінів і словосполучень тощо.

Одним із важливих завдань правотворчої діяльності є формування сучасного українського законодавства з дотриманням стандартів, закладених у міжнародно-правових документах: універсальних міжнародних конвенціях, міжнародних договорах, актах міжнародно-правової гармонізації, які формуються впливовими міжнародними організаціями (ООН, ЮНЕСКО, ЮНСІТРАЛ та іншими), а також у принципах *acquis communautaire*.

Підписання Україною Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом покладає на нас важливий обов'язок привести національне законодавство у відповідність до загальних стандартів Євросоюзу у визначених галузях.

На сучасному етапі ми маємо створити чітко структуровану та логічно побудовану систему законодавства, яка має належне наукове обґрунтування, зорієнтована на потреби правозастосовної практики і здатна вирішувати всі завдання – як перспективні, так і поточні щодо формування належного правопорядку й забезпечення балансу публічних і приватних інтересів українського суспільства.